

**Föreningen
Sveriges
Kommunalekonomer**

Till Styrelsen för Sveriges
Kommuner och Landsting

Önskan om att Sveriges Kommuner och Landsting driver frågan om ändring i lagstiftningen om redovisnings av pensionsförpliktelser i kommuner och landsting.

Lagen om kommunal redovisning (1997-614) som reglerar den kommunala redovisningen anger att redovisningen av pensionsförpliktelser sker enligt den s.k. blandmodellen. Enligt bestämmelserna i lagen innebär detta att åtaganden före 1998 inte redovisas i balansräkningen. Det innebär också att man i de kostnader som redovisas i resultaträkningen inte tar hänsyn till pensionsförpliktelser som uppstått före 1998. Värdesäkring av denna del av pensionerna tas inte upp som en kostnad. Resultaträkningen redovisar därför ett bättre resultat än vad som motsvarar verkligheten. Lagen lägger därmed hinder i vägen för vad vi menar är en riktig redovisning av hela pensionsåtagandet. Den bild av ekonomin som kommuner och landsting redovisar – helt enligt gällande lag - är inte rättvisande.

När den kommunala redovisningslagen infördes 1998 var en av förutsättningarna att den så kallade blandmodellen för pensionsredovisning skulle ses som en övergångslösning. Vi har respekt för flera av de argument som då framfördes för en sådan övergångslösning. Det har nu gått nästan 10 år sedan övergångslösningen infördes och nu är det vår bestämda uppfattning att reglerna för kommunernas och landstingens pensionsredovisning snarast måste ändras.

Nuvarande förhållanden är enligt vår mening otillfredställande. Redovisningens uppgift är att identifiera problem och utgöra underlag för beslut samt ansvarsutkrävande. I många kommuner och landsting finns dock en medvetenhet bland beslutsfattare om att nuvarande pensionsredovisning inte ger en rättvisande bild av ekonomin. I dessa kommuner och landsting försöker man, på olika sätt, att hantera problemet. Ett sätt är att se till så att resultatet ligger på en så pass hög nivå så att det kompenserar för de pensionskostnader som inte finns med i redovisningen. Det krävs dock ofta en mycket god pedagogisk förmåga för att förklara att resultatet behöver ligga på en hög nivå för att man måste ta hänsyn till ”osynliga” pensionskostnader.

I kommuner som inte klarar pedagogiken händer det att man i stället väljer diverse kreativa redovisningslösningar. Detta får ofta till följd att öppenheten i redovisningen riskerar att gå förlorad. Några kommuner har dessutom valt att direkt bryta mot lagen för att kunna redovisa ett rättvisande resultat. Denna skara av kommuner kommer av allt att döma att bli större. Detta förhållande skapar, enligt vår uppfattning också en svår situation för ekonomi- och redovisningscheferna i deras ambition att hävda sin yrkesroll. Vår uppfattning är också att legitimiteten för lagstiftningen också eroderas genom förhållandet.

I budgetpropositionen för 2008 framgår att regeringen är medveten om att det nuvarande redovisningsförfarandet är föremål för ”viss kritik” men att man inte nu har för avsikt att se

över lagstiftningen. Vi önskar därför att Sveriges Kommuner och Landsting snarast tar initiativ till en dialog med regeringen och aktivt driver frågan om ändring i Lagen om kommunal redovisning i syfte att redovisningen i kommuner och landsting blir rättvisande.

Stockholm den 20 september 2007-09-20

**Styrelsens för
Föreningen Sveriges Kommunalekonomer**

**Anneli Lagebro
e.u.**